EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.5.2023
COM(2023) 610 final

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om Frankrikes nationella reformprogram 2023 med avgivande av rådets yttrande om Frankrikes stabilitetsprogram 2023

{SWD(2023) 610 final}

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om Frankrikes nationella reformprogram 2023 med avgivande av rådets yttrande om Frankrikes stabilitetsprogram 2023

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken[1], särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser[2], särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241[3], genom vilken faciliteten för återhämtning och resiliens inrättades, trädde i kraft den 19 februari 2021. Faciliteten för återhämtning och resiliens ger ekonomiskt stöd till medlemsstaterna för genomförandet av reformer och investeringar och utgör en finanspolitisk impuls som finansieras av EU. I enlighet med europeiska planeringsterminens prioriteringar bidrar den till den ekonomiska och sociala återhämtningen och till genomförandet av hållbara reformer och investeringar, i synnerhet för att främja den gröna och den digitala omställningen och göra medlemsstaternas ekonomier mer resilienta. Den bidrar också till att stärka de offentliga finanserna och stimulera tillväxt och sysselsättning på medellång och lång sikt, förbättra den territoriella sammanhållningen inom EU och stödja det fortsatta genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Det högsta ekonomiska bidraget per medlemsstat inom ramen för faciliteten för

[1] EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.
[2] EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.
[3] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

återhämtning och resiliens uppdaterades den 30 juni 2022 i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EU) 2021/241.

(2) Den 22 november 2022 antog kommissionen 2023 års årliga översikt över hållbar tillväxt[4], vilket utgjorde starten på 2023 års europeiska planeringstermin. Den 23 mars 2023 godkände Europeiska rådet prioriteringarna i översikten kring de fyra principerna för konkurrenskraftig hållbarhet. Den 22 november 2022 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även 2023 års rapport om förvarningsmekanismen, enligt vilken Frankrike var en av de medlemsstater som kunde påverkas eller riskerade att påverkas av obalanser och skulle bli föremål för en fördjupad granskning. Samma dag antog kommissionen också ett yttrande om Frankrikes utkast till budgetplan för 2023. Kommissionen antog också en rekommendation till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet, som rådet antog den 16 maj 2023, liksom förslaget till 2023 års gemensamma sysselsättningsrapport med en analys av genomförandet av riktlinjerna för sysselsättningspolitiken och principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som rådet antog den 13 mars 2023.

(3) EU:s ekonomier uppvisar visserligen en anmärkningsvärd resiliens, men den geopolitiska situationen har fortfarande en negativ påverkan. EU står fullt solidariskt med Ukraina och därmed är EU:s ekonomiska och sociala agenda inriktad på att på kort sikt minska de negativa effekterna av energichocker, både för utsatta hushåll och företag, och på att på medellång sikt fortsätta satsningarna på den gröna och den digitala omställningen, stödja en hållbar tillväxt för alla, skydda makroekonomisk stabilitet och öka resiliensen. Den är också starkt inriktad på att öka EU:s konkurrenskraft och produktivitet.

(4) Den 1 februari 2023 lade kommissionen fram meddelandet *En industriplan i den gröna given för nettonollåldern*[5] för att öka konkurrenskraften för EU:s nettonollindustri och stödja en snabb omställning till klimatneutralitet. Planen kompletterar de pågående insatserna inom ramen för den europeiska gröna given och REPowerEU. Målet med den är att skapa bättre förutsättningar för att utöka EU:s tillverkningskapacitet vad gäller den nettonollteknik och de nettonollprodukter som behövs för att EU:s ambitiösa klimatmål ska uppnås, och även att säkerställa tillgång till relevanta kritiska råvaror, bland annat genom att diversifiera anskaffningen, exploatera geologiska resurser på lämpligt sätt i medlemsstaterna och maximera återvinningen av råvaror. Planen bygger på fyra pelare: ett förutsebart och förenklat regelverk, snabbare tillgång till finansiering, ökad kompetens och öppen handel för resilienta leveranskedjor. Den 16 mars 2023 lade kommissionen också fram meddelandet *EU:s konkurrenskraft på lång sikt, efter 2030*[6], som är uppbyggt kring nio ömsesidigt förstärkande faktorer med målet att arbeta för ett tillväxtfrämjande regelverk. I meddelandet fastställs politiska prioriteringar i syfte att aktivt säkerställa strukturella förbättringar, välfokuserade investeringar och regleringsåtgärder för EU:s och dess medlemsstaters konkurrenskraft på lång sikt. Rekommendationerna nedan bidrar till att hantera dessa prioriteringar.

(5) Europeiska planeringsterminen 2023 fortsätter att utvecklas i takt med genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens. Ett fullständigt genomförande av

[4] COM(2022) 780 final.
[5] COM(2023) 62 final.
[6] COM(2023) 168 final.

återhämtnings- och resiliensplanerna är fortfarande viktigt för att de politiska prioriteringarna inom ramen för den europeiska planeringsterminen ska ge resultat, eftersom planerna behandlar alla eller en betydande del av de relevanta landsspecifika rekommendationer som utfärdats på senare år. De landsspecifika rekommendationerna från 2019, 2020 och 2022 är dessutom lika relevanta för återhämtnings- och resiliensplaner som granskats, uppdaterats eller ändrats i enlighet med artiklarna 14, 18 och 21 i förordning (EU) 2021/241.

(6) REPowerEU-förordningen[7] antogs den 27 februari 2023 och målet är att snabbt fasa ut EU:s beroende av import av ryska fossila bränslen. Detta kommer att bidra till energitrygghet och diversifiering av EU:s energiförsörjning, samtidigt som användningen av förnybar energi, energilagringskapaciteten och energieffektiviteten ökar. Med förordningen får medlemsstaterna möjlighet att lägga till ett nytt REPowerEU-kapitel i sina nationella återhämtnings- och resiliensplaner för att på så sätt finansiera viktiga reformer och investeringar som ska bidra till att målen för REPowerEU uppnås. Dessa kommer också att bidra till att öka konkurrenskraften för EU:s nettonollindustri enligt vad som anges i industriplanen i den gröna given för nettonollåldern, och till att hantera de energirelaterade landsspecifika rekommendationer som utfärdats till medlemsstaterna 2022 och, i förekommande fall, 2023. Med REPowerEU-förordningen införs en ny kategori icke återbetalningspliktigt ekonomiskt stöd som görs tillgängligt för medlemsstaterna för att de ska kunna finansiera nya energirelaterade reformer och investeringar inom ramen för sina återhämtnings- och resiliensplaner.

(7) Den 8 mars 2023 antog kommissionen ett meddelande med finanspolitisk vägledning för 2024. Det syftar till att stödja utarbetandet av medlemsstaternas stabilitets- och konvergensprogram och därigenom stärka samordningen av politiken[8]. Kommissionen erinrade om att stabilitets- och tillväxtpaktens allmänna undantagsklausul kommer att avaktiveras i slutet av 2023, och efterlyste en finanspolitik under 2023–2024 som säkerställer en hållbar skuldsättning på medellång sikt och ökar den potentiella tillväxten på ett hållbart sätt. Medlemsstaterna uppmanades att i sina stabilitets- och konvergensprogram för 2023 ange hur deras finanspolitiska planer kommer att säkerställa att referensvärdet för underskottet på 3 % av BNP respekteras liksom en realistisk och kontinuerlig skuldminskning, eller att skulden ligger kvar på försiktiga nivåer på medellång sikt. Kommissionen uppmanade medlemsstaterna att fasa ut de nationella finanspolitiska åtgärder som införts för att skydda hushåll och företag mot energiprischocker, med början med de minst riktade åtgärderna. Kommissionen angav att om det skulle behövas en förlängning av stödåtgärderna på grund av ett förnyat energipristryck bör medlemsstaterna, i högre grad än vad som gjorts tidigare, rikta sådana åtgärder till utsatta hushåll och företag. Kommissionen föreslog att de finanspolitiska rekommendationerna skulle kvantifieras och differentieras och formuleras utifrån primära nettoutgifter så som föreslagits i dess meddelande om riktlinjer för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning[9]. Alla medlemsstater rekommenderades att fortsätta att skydda nationellt finansierade investeringar och säkerställa att faciliteten för återhämtning och resiliens och andra EU-medel används

[7] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/435 av den 27 februari 2023 om ändring av förordning (EU) 2021/241 vad gäller REPowerEU-kapitel i planer för återhämtning och resiliens och om ändring av förordningarna (EU) nr 1303/2013, (EU) 2021/1060 och (EU) 2021/1755 samt direktiv 2003/87/EG (EUT L 63, 28.2.2023, s. 1).

[8] COM(2023) 141 final.

[9] COM(2022) 583 final.

på ett ändamålsenligt sätt, särskilt mot bakgrund av målen för den gröna och den digitala omställningen och resiliensen. Kommissionen angav att den kommer att föreslå rådet att inleda underskottsbaserade förfaranden vid alltför stora underskott under våren 2024 på grundval av utfallet för 2023, i enlighet med gällande lagstiftning.

(8) Den 26 april 2023 lade kommissionen fram lagstiftningsförslag om en genomgripande reform av EU:s regler för ekonomisk styrning. Huvudsyftet med förslagen är att säkerställa en mer hållbar offentlig skuldsättning och att främja en hållbar och inkluderande tillväxt i alla medlemsstaterna genom reformer och investeringar. Förslagen syftar till att ge medlemsstaterna mer kontroll över utformningen av sina medelsiktiga planer samtidigt som en striktare ordning för efterlevnadskontrollen införs, för att se till att medlemsstaterna verkligen fullgör de åtaganden som de har gjort i sina medelsiktiga finans- och strukturpolitiska planer. Målet är att lagstiftningsarbetet ska slutföras under 2023.

(9) Den 28 april 2021 lämnade Frankrike in sin nationella återhämtnings- och resiliensplan till kommissionen i enlighet med artikel 18.1 i förordning (EU) 2021/241. Kommissionen har med stöd av artikel 19 i förordning (EU) 2021/241 bedömt återhämtnings- och resiliensplanens relevans, ändamålsenlighet, effektivitet och enhetlighet i enlighet med bedömningsriktlinjerna i bilaga V till den förordningen. Den 13 juli 2021 antog rådet sitt beslut om godkännande av bedömningen av återhämtnings- och resiliensplanen för Frankrike[10]. Delutbetalningarna ska verkställas på villkor att kommissionen fattar ett beslut i enlighet med artikel 24.5 i förordning (EU) 2021/241 om att Frankrike på ett tillfredsställande sätt har uppnått de relevanta delmål och mål som har angetts i rådets genomförandebeslut. För att delmålen och målen ska anses ha uppnåtts på ett tillfredsställande sätt får delmål och mål som tidigare uppnåtts inte ha upphävts.

(10) Den 11 maj 2023 lämnade Frankrike in sitt nationella reformprogram 2023, och den 11 maj 2023 sitt stabilitetsprogram 2023, i enlighet med artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1466/97. De båda programmen har bedömts samtidigt för att deras inbördes kopplingar ska kunna beaktas. I enlighet med artikel 27 i förordning (EU) 2021/241 ska Frankrikes halvårsvisa rapporter om framstegen avseende målen i återhämtnings- och resiliensplanen också återspeglas i 2023 års nationella reformprogram.

(11) Den 24 maj 2023 offentliggjorde kommissionen 2023 års landsrapport för Frankrike[11]. Rapporten innehöll en bedömning av hur väl Frankrike hade lyckats med de relevanta landsspecifika rekommendationer som rådet antog mellan 2019 och 2022, och en utvärdering av landets genomförande av återhämtnings- och resiliensplanen. Utifrån denna analys konstaterades i landsrapporten brister i fråga om de utmaningar som inte eller endast delvis hade åtgärdats genom återhämtnings- och resiliensplanen, och även nya och framväxande utmaningar. I landsrapporten behandlades också Frankrikes framsteg avseende genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter och med att uppnå EU:s överordnade mål för sysselsättning, kompetens och fattigdomsbekämpning, och även framstegen med att uppnå FN:s mål för hållbar utveckling.

---

10 Rådets genomförandebeslut av den 13 juli 2021 om godkännande av bedömningen av Frankrikes återhämtnings- och resiliensplan (ST 10162/21, ST 10162/21 ADD 1).

11 SWD(2023) 610 final.

(12) Kommissionen har genomfört en fördjupad granskning enligt artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011 för Frankrike och resultatet offentliggjordes den 24 maj 2023[12]. Slutsatsen var att Frankrike har makroekonomiska obalanser. Framför allt kvarstår sårbarheter kopplade till hög offentlig skuldsättning, konkurrenskraft och låg produktivitetstillväxt, vilka har gränsöverskridande betydelse, men det finns tecken på att dessa sårbarheter minskar. Den offentliga sektorns skuldsättning har, efter att ha ökat under pandemin, minskat sedan BNP vände uppåt 2021. Under 2022 vidtogs olika finanspolitiska åtgärder som betydligt mildrade effekterna av energikrisen, men som också medförde att statsskulden minskade i långsammare takt. Skuldsättningen förväntas minska ytterligare under detta och nästa år, men kommer enligt prognoserna åter att uppvisa en uppåtgående trend därefter om inga politiska åtgärder vidtas, och förbli hög – högre än före pandemin – samtidigt som det återstår stora utmaningar i fråga om hållbarheten i de offentliga finanserna på medellång sikt. De politiska åtgärder i syfte att skapa förutsättningar för tillväxt som har vidtagits under de senaste åren kan bidra till att korrigera den förväntade ökningen av den offentliga skuldsättningen på medellång sikt. Ett flertal reformer för att öka kostnadskonkurrenskraften har antagits. En liten positiv effekt på konkurrenskraften kan redan skönjas, och reformernas fulla verkan väntas visa sig under de kommande åren. Ett effektivt genomförande av planerade investeringar och reformer förväntas också öka arbetsproduktiviteten. Den franska ekonomin har uppvisat resiliens under det senaste året, i och med att kostnadskonkurrenskraften påverkades mindre av energipriserna än i euroområdet i övrigt. Exporten ökar tack vare att återhämtningen fortsätter för den gränsöverskridande turismen och flygindustrin, som påverkade mycket av pandemin. Den privata sektorns skuld ökade när pandemin var som värst, men företagens högre belåning gick hand i hand med ökningar av eget kapital och uppbyggnad av likviditetsbuffertar. Högre räntenivåer kan försvåra den offentliga och privata skuldnedväxlingen. De politiska åtgärderna har gett resultat, men utmaningar kvarstår, främst när det gäller förvaltningen av de offentliga finanserna. Ett effektivt genomförande av de nyligen antagna reformerna, reformen av förvaltningen av de offentliga finanserna och den nya mekanismen för utvärderingar av de årliga offentliga utgifterna, är viktigt för att ytterligare minska sårbarheterna. Båda åtgärderna är avgörande för att fortsätta en hållbar nedåtgående utveckling för utgifterna och den offentliga skulden. Regeringen har dessutom antagit en reform av det offentliga pensionssystemet som förväntas bidra till en mer hållbar offentlig skuld.

(13) Enligt uppgifter som validerats av Eurostat[13] minskade Frankrikes offentliga underskott från 6,5 % av BNP 2021 till 4,7 % 2022, medan den offentliga skulden sjönk från 112,9 % av BNP i slutet av 2021 till 111,6 % i slutet av 2022. Den 24 maj 2023 offentliggjorde kommissionen en rapport i enlighet med artikel 126.3 i EUF-fördraget[14]. Rapporten behandlade Frankrikes budgetläge utifrån det faktum att dess offentliga underskott 2022 överskred fördragets referensvärde på 3 % av BNP, samtidigt som den offentliga skulden överskred fördragets referensvärde på 60 % av BNP och inte efterlevde riktmärket för skuldminskning. Rapporten slog fast att underskotts- och skuldkriterierna inte var uppfyllda. I enlighet med meddelandet av den 8 mars 2023[15] föreslog kommissionen inte att nya förfaranden vid alltför stora

[12] SWD(2023) 633 final.

[13] Eurostats euroindikatorer, 47/2023, 21.4.2023

[14] COM(2023) 633 final, 24.5.2023.

[15] COM(2023) 141 final, 8.3.2023.

underskott skulle inledas under våren 2023. Å andra sidan angav kommissionen att den kommer att föreslå rådet att inleda underskottsbaserade förfaranden vid alltför stora underskott under våren 2024 på grundval av utfallet för 2023. Frankrike bör beakta detta vid genomförandet av sin budget för 2023 och när utkastet till budgetplan för 2024 utarbetas.

(14) Saldot i de offentliga finanserna har påverkats av de finanspolitiska åtgärder som har antagits för att minska de ekonomiska och sociala effekterna av de ökade energipriserna. Ett exempel på sådana åtgärder som minskade intäkterna under 2022 var sänkningen av den inhemska skatten på slutkundernas elförbrukning (TICFE). Några åtgärder som i stället ökade kostnaderna var direkta bidrag för att kompensera leverantörerna av gas och elektricitet för pristaket för gas och el, subventioner för att begränsa ökningen av återförsäljningspriserna på transportbränslen och till energiintensiva företag, samt transfereringar till låginkomsthushåll. Kostnaderna för dessa åtgärder uppvägdes delvis av nya skatter på de oväntade vinster som producenter och leverantörer av energi har gjort, nämligen en exceptionell solidaritetsskatt på fossila bränslen och raffinaderier och en mekanism för att begränsa inframarginella marknadsintäkter av elproduktion, samt indirekta skatteintäkter från och lägre subventioner till producenter av förnybar energi till följd av det positiva gapet mellan marknadspriset och referenspriset på elektricitet. Kommissionen uppskattar nettobudgetkostnaden för dessa åtgärder till 0,9 % av BNP 2022. Samtidigt minskade den beräknade kostnaden för tillfälliga krisåtgärder i samband med covid-19-pandemin till 0,5 % av BNP 2022, från 2,6 % 2021.

(15) Den 18 juni 2021 rekommenderade rådet Frankrike[16] att under 2022 utnyttja faciliteten för återhämtning och resiliens för att finansiera ytterligare investeringar som kan stötta återhämtningen, men att samtidigt bedriva en försiktig finanspolitik. Dessutom borde landet upprätthålla sina nationellt finansierade investeringar.

(16) Enligt kommissionens uppskattningar var finanspolitikens inriktning[17] 2022 stödjande med -2,0 % av BNP. I enlighet med rådets rekommendation fortsatte Frankrike att främja återhämtningen genom investeringar som finansierades via faciliteten för återhämtning och resiliens. Utgifter som finansierades med bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens och andra EU-medel uppgick till 0,6 % av BNP 2022 (0,7 % av BNP 2021). Orsaken till den marginella minskningen av utgifter som finansieras med bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens och andra EU-medelunder 2022 var att genomförandet av planen påskyndades under de första två åren. Nationellt finansierade investeringar gav ett expansivt bidrag på 0,1 procentenhet till den finanspolitiska inriktningen[18]. Frankrike upprätthöll således nationellt finansierade investeringar, i enlighet med rådets rekommendation. Samtidigt gav ökningen av nationellt finansierade primära löpande utgifter (exklusive nya åtgärder

16 Rådets rekommendation av den 18 juni 2021 med avgivande av rådets yttrande om Frankrikes stabilitetsprogram 2021, EUT C 304, 29.7.2021, s. 43.

17 Den finanspolitiska inriktningen mäts som förändringen i primära utgifter (diskretionära inkomståtgärder ej inräknade) och exklusive covid-19-relaterade tillfälliga krisåtgärder men inklusive utgifter som finansieras med icke återbetalningspliktigt stöd (bidrag) från faciliteten för återhämtning och resiliens och andra EU-medel, i förhållande till den potentiella tillväxten på medellång sikt. Mer information finns i ruta 1 i de finanspolitiska statistiska tabellerna.

18 Övriga nationellt finansierade kapitalutgifter beräknas ge ett expansivt bidrag på 0,3 procentenhet av BNP, vilket främst förklaras med effekten av de kapitaltransfereringar som har gjorts inom ramen för den franska återhämtningsplanen *France Relance*, vilka inte finansieras med bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens.

på inkomstsidan) ett expansivt bidrag på 1,7 procentenheter till den finanspolitiska inriktningen. I detta betydande expansiva bidrag ingick de extra effekterna av de finanspolitiska åtgärderna för att minska de ekonomiska och sociala konsekvenserna av de stigande energipriserna (en tillkommande nettobudgetkostnad på 0,8 % av BNP). Indexeringen av pensioner, sociala förmåner och löner i offentlig sektor bidrog också (0,4 % av BNP) till nettoökningen av de primära löpande utgifterna. Således begränsade inte Frankrike ökningen av de nationellt finansierade löpande utgifterna tillräckligt. Det betydande expansiva bidraget från de nationellt finansierade löpande utgifterna var endast delvis hänförligt till åtgärderna för att motverka de ekonomiska och sociala effekterna av de ökade energipriserna, liksom kostnaderna för att erbjuda tillfälligt skydd åt fördrivna personer från Ukraina.

(17) Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för budgetprognoserna i stabilitetsprogrammet är optimistiskt för 2023 och därefter. Enligt regeringen kommer BNP i fasta priser att öka med 1,0 % 2023 och 1,6 % 2024. Som jämförelse förutser kommissionen i sin vårprognos 2023 en mindre realökning av BNP på 0,7 % 2023 och 1,4 % 2024, främst på grund av den inhemska efterfrågan väntas bidra till tillväxten i lägre grad under 2023 beroende på fasta bruttoinvesteringar och höga lagernivåer, och den externa efterfrågan under 2024.

(18) I sitt stabilitetsprogram 2023 förväntar sig regeringen att kvoten för underskott i de offentliga finanserna kommer att öka till 4,9 % av BNP 2023. Ökningen under 2023 återspeglar huvudsakligen inbromsningen i den ekonomiska aktiviteten och förväntade intäktsbortfall. Enligt programmet väntas den offentliga skuldkvoten sjunka från 111,6 % i slutet av 2022 till 109,6 % i slutet av 2023. I kommissionens vårprognos 2023 förutses ett offentligt underskott på 4,7 % av BNP 2023. Detta är lägre än det förväntade underskottet i stabilitetsprogrammet, främst på grund av att kommissionen räknar med en högre skatteelasticitet som medför högre intäkter. Enligt kommissionens vårprognos 2023 väntas en liknande offentlig skuldkvot, på 109,6 % i slutet av 2023.

(19) Saldot i de offentliga finanserna 2023 väntas fortsatt påverkas av de finanspolitiska åtgärder som har antagits för att minska de ekonomiska och sociala effekterna av de ökade energipriserna. Dessa består av förlängda åtgärder från 2022, särskilt minskningen av TICFE och de direkta bidragen för att kompensera leverantörerna av gas och elektricitet för pristaket för gas och el, liksom nya åtgärder som den behovsprövade transportbränslecheck (*chèque carburant*) för låginkomsthushåll som ersätter den generella rabatt som tillämpades 2022, och subventionerna till mikroföretag, små och medelstora företag som inte omfattas av reglerade eltariffer för att täcka deras ökade elkostnader fram till slutet av 2023. Kostnaderna för dessa åtgärder uppvägs fortsatt delvis av skatter på de oväntade vinster som producenter och leverantörer av energi har gjort, nämligen en mekanism för att begränsa inframarginella marknadsintäkter av elproduktion, samt indirekta skatteintäkter från och lägre subventioner till producenter av förnybar energi till följd av det positiva gapet mellan marknadspriset och referenspriset på elektricitet. Med beaktande av dessa intäkter förväntar sig kommissionen i sin vårprognos 2023 en budgetkostnad netto för stödåtgärderna på 1,0 % av BNP 2023[19]. Merparten av åtgärderna under 2023 verkar inte fokusera på de mest utsatta hushållen eller företagen och bevarar inte fullt ut prissignalen för att minska energiefterfrågan och öka energieffektiviteten. Som en

[19] Siffran motsvarar den årliga budgetkostnaden för dessa åtgärder, inbegripet löpande inkomster och utgifter samt, i förekommande fall, åtgärder för kapitalutgifter.

följd av detta beräknar kommissionen i sin vårprognos 2023 att de riktade stödåtgärder som ska beaktas vid bedömningen av efterlevnaden av de finanspolitiska rekommendationerna för 2023 motsvarar 0,2 % av BNP 2023 (jämfört med 0,1 % av BNP 2022). Slutligen väntas saldot i de offentliga finanserna 2023 påverkas positivt av utfasningen av de tillfälliga krisåtgärderna med anledning av covid-19-pandemin med 0,5 % av BNP.

(20) Den 12 juli 2022 rekommenderade rådet[20] Frankrike att säkerställa att finanspolitiken är försiktig under 2023, framför allt genom att begränsa tillväxten i de nationellt finansierade primära löpande utgifterna till under den potentiella produktionstillväxten på medellång sikt[21], med hänsyn till ett fortsatt tillfälligt och riktat stöd till de hushåll och företag som drabbas hårdast av de höjda energipriserna och till människor som flyr från Ukraina. Slutligen borde Frankrike vara redo att anpassa de nuvarande utgifterna till den föränderliga situationen. Frankrike rekommenderades även att öka de offentliga investeringarna för den gröna och den digitala omställningen och för energitrygghet med beaktande av REPowerEU-initiativet, inbegripet med hjälp av faciliteten för återhämtning och resiliens och andra unionsmedel.

(21) I sin vårprognos 2023 förutser kommissionen en kontraktiv inriktning på finanspolitiken (+0,5 % av BNP) under 2023, i en miljö med hög inflation. Detta följer på en expansiv inriktning på finanspolitiken under 2022 (-2,0 % av BNP). Ökningen i nationellt finansierade primära löpande utgifter (ej inräknat diskretionära åtgärder på inkomstsidan) under 2023 beräknas ge ett kontraktivt bidrag på 0,6 % av BNP till den finanspolitiska inriktningen. Detta inbegriper de ökade kostnaderna för riktade stödåtgärder till de hushåll och företag som är mest sårbara för energiprishöjningar på 0,1 % av BNP. Sammantaget är den prognostiserade ökningstakten i nationellt finansierade primära löpande utgifter i överensstämmelse med rådets rekommendation. Utgifter som finansierades med bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens och andra EU-fonder uppgick till 0,4 % av BNP 2023, medan nationellt finansierade investeringar gav ett neutralt bidrag till den finanspolitiska inriktningen[22]. Därför planerar Frankrike att finansiera ytterligare investeringar genom faciliteten för återhämtning och resiliens och andra EU-fonder, och att upprätthålla de nationellt finansierade investeringarna. Landet planerar att finansiera offentliga investeringar för den gröna och den digitala omställningen och för energisäkerhet, såsom investeringar enligt planen *France 2030* för att främja investeringar i förstklassig forskning och utveckling och i den digitala sfären, liksom investeringar i förnybar energi i uppvärmningssystem och renovering av offentliga och privata byggnader, åtgärder som stöder utfasning av fossila bränslen i industrin, investeringar i hållbara transporter, hälso- och sjukvård och utbildning, som delvis finansieras via faciliteten för återhämtning och resiliens och andra EU-medel.

(22) Enligt stabilitetsprogrammet förväntas underskottet i de offentliga finanserna minska till 4,4 % under 2024. Minskningen under 2024 återspeglar främst att de flesta energistödåtgärderna upphör, tillsammans med högre skatteelasticitet. I programmet

---

20 Rådets rekommendation av den 12 juli 2022 om Frankrikes nationella reformprogram *EUT C 334, 1.9.2022, s. 79*.

21 Enligt kommissionens vårprognos 2023 beräknas Frankrike potentiella produktionstillväxt på medellång sikt (10-årigt genomsnitt) uppgå till 6,3 % i nominella termer.

22 Övriga nationellt finansierade kapitalutgifter beräknas ge ett expansivt bidrag på 0,3 procentenhet av BNP, vilket främst förklaras med effekten av de kapitaltransfereringar som har gjorts inom ramen för den franska återhämtningsplanen *France Relance*, vilka inte finansieras med bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens, och investeringsplanen *France 2030*.

förväntar sig regeringen att den offentliga skuldkvoten i stort sett ska vara stabil på 109,5 % i slutet av 2024. Utifrån de politiska åtgärder som var kända vid prognosens brytdatum förutses i kommissionens vårprognos 2023 ett underskott i de offentliga finanserna på 4,3 % av BNP under 2024. Detta är lägre än underskottsprognosen i programmet, främst på grund av en baseffekt som härrör från att kommissionen har räknat med ett mindre underskott för 2023. Enligt kommissionens vårprognos 2023 väntas en liknande offentlig skuldkvot, på 109,5 % i slutet av 2024.

(23) Enligt stabilitetsprogrammet ska de flesta energistödåtgärderna fasas ut under 2024. Kommissionen antar för närvarande att nettokostnaden för energistödåtgärder motsvarar 0,2 % av BNP 2024. Dessa uppskattningar bygger på antagandet att inga nya energiprishöjningar kommer. De energistödåtgärder som för närvarande planeras kvarstå under 2024 tycks inte vara riktade till sårbara hushåll eller företag. De bevarar inte fullt ut prissignalen för att minska energiefterfrågan och öka energieffektiviteten.

(24) Enligt rådets förordning (EG) nr 1466/97 är riktmärket en årlig förbättring med 0,5 % av BNP av det konjunkturrensade saldot för att uppnå det medelfristiga budgetmålet[23]. Med hänsyn till hållbarheten i de offentliga finanserna[24] och behovet av att minska underskottet till under referensvärdet på 3 % av BNP skulle en förbättring av saldot med minst 0,7 % av BNP för 2024 vara önskvärd. För att åstadkomma en sådan förbättring bör ökningen av nationellt finansierade primära nettoutgifter[25] 2024 inte överstiga 2,3 %, vilket återspeglas i denna rekommendation. Samtidigt bör de återstående energistödåtgärderna (som kommissionen för närvarande uppskattar till 1,0 % av BNP 2023) fasas ut, beroende på utvecklingen på energimarknaden och med början från de minst riktade åtgärderna, och de besparingar som uppkommer bör användas för att minska underskottet i de offentliga finanserna. Baserat på kommissionens uppskattningar skulle detta leda till en ökning av de primära nettoutgifterna som understiger den rekommenderade högsta ökningstakten för 2024.

(25) Utifrån antagandet om oförändrade åtgärder förväntar sig kommissionen i sin vårprognos 2023 att de nationellt finansierade primära nettoutgifterna kommer att öka med 3,1 % 2024, vilket överstiger den rekommenderade ökningstakten. Den förväntade justeringen i kommissionens prognos är mindre än de besparingar som görs vid en full utfasning av energistödåtgärderna. Orsaken är ökade investeringar inom ramen för programmet *France 2030* och ett borttagande av produktionsskatten på det mervärde som företagen genererar.

(26) Enligt programmet förväntas de offentliga investeringarna hålla sig på en stabil nivå om 3,8 % av BNP under 2023 och 2024. I programmet hänvisas det till reformer och investeringar som väntas bidra till finanspolitisk hållbarhet och hållbar tillväxt för alla. Dessa inbegriper en reformering av förvaltningen av de offentliga finanserna och en ny mekanism för utgiftsöversyn, reformering av pensionssystemet och systemet för

---

23 Jmf artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1466/97, där också en förbättring med mer än 0,5 % av BNP föreskrivs för medlemsstater som har en skuldnivå som överstiger 60 % av BNP eller som står inför betydande risker när det gäller den totala hållbara skuldsättningen.

24 Kommissionen uppskattade att Frankrike skulle behöva en genomsnittlig årlig ökning av det strukturella primärsaldot som andel av BNP på 0,7 procentenheter för att uppnå en realistisk skuldminskning. Denna uppskattning byggde på kommissionens höstprognos 2022. Utgångspunkten var det förväntade offentliga underskottet och skuldsättningen 2024 utifrån antagandet att energistödåtgärder skulle upphöra 2024.

25 Primära nettoutgifter definieras som nationellt finansierade utgifter exklusive diskretionära åtgärder på inkomstsidan och ränteutgifter samt konjunkturberoende arbetslöshetsutgifter.

arbetslöshetsunderstöd samt investeringar som syftar till att främja den gröna och den digitala omställningen, vilka också ingår i återhämtnings- och resiliensplanen. I stabilitetsprogrammet presenteras en finanspolitisk strategi på medellång sikt, fram till 2027. Underskottet i de offentliga finanserna förväntas successivt minska till 3,7 % av BNP 2025, till 3,2 % 2026 och till 2,7 % 2027. Det offentliga underskottet beräknas därför minska till under 3 % av BNP 2027. Enligt programmet väntas den offentliga skuldkvoten sjunka från 109,5 % i slutet av 2024 till 108,3 % i slutet av 2027.

(27) I enlighet med artikel 19.3 b i förordning (EU) 2021/241 och kriterium 2.2 i bilaga V till samma förordning ska återhämtnings- och resiliensplanen omfatta ett stort antal ömsesidigt förstärkande reformer och investeringar som ska vara genomförda senast 2026. Genomförandet av Frankrikes återhämtnings- och resiliensplan är på god väg. Frankrike har lämnat in en begäran om utbetalning motsvarande 38 delmål och mål i planen, vilken resulterade i en utbetalning på totalt 7 400 000 EUR. Delmålen återspeglar framstegen i genomförandet av reformer på områdena offentliga finanser, bostäder, rörlighet, sysselsättning, kompetens samt hälso- och sjukvård. Ett stort antal av målen är kopplade till stora investeringar i energirenoveringar av byggnader, minskning av industrins koldioxidutsläpp, rena fordon, forskning, ungdomars sysselsättning och utbildning. I april 2023 lämnade Frankrike in en reviderad plan med ett REPowerEU-kapitel. Frankrikes begäran om att ändra planen grundar sig i behovet av att beakta den höga inflationstakten under 2022, störningar i leveranskedjan och nedjusteringen av det högsta bidrag som är tillgängligt för landet inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens. Införandet av det nya REPowerEU-kapitlet i återhämtnings- och resiliensplanen kommer att göra det möjligt att finansiera ytterligare reformer och investeringar till stöd för Frankrikes strategiska mål på energiområdet och för den gröna omställningen. Ett systematiskt och effektivt deltagande av lokala och regionala myndigheter, arbetsmarknadens parter och andra relevanta berörda parter är fortsatt viktigt för att genomförandet av återhämtnings- och resiliensplanen ska lyckas, liksom annan ekonomisk politik och sysselsättningspolitik utanför planen, och för att säkerställa att fler känner ett egenansvar för den övergripande politiska agendan.

(28) Kommissionen godkände större delen av Frankrikes sammanhållningspolitiska programdokument 2022, med undantag av Saint-Martin-programmet som antogs den 20 mars 2023. Det är viktigt att gå vidare med ett snabbt genomförande av de sammanhållningspolitiska programmen i komplementaritet och synergi med återhämtnings- och resiliensplanen, inbegripet REPowerEU-kapitlet, om den gröna och den digitala omställningen ska lyckas, den ekonomiska och sociala resiliensen öka och en balanserad territoriell utveckling uppnås i Frankrike.

(29) Förutom de ekonomiska och sociala utmaningar som åtgärdas genom återhämtnings- och resiliensplanen står Frankrike inför ett antal ytterligare utmaningar vad gäller kompetensbrist och ojämlikheter i utbildningssystemet samt energipolitiken och den gröna omställningen. Hanteringen av dessa utmaningar kan bidra till att främja arbetstagarnas kompetens, öka arbetsproduktiviteten och göra de franska företagen mer energieffektiva, och därmed göra Frankrikes ekonomi som helhet mer konkurrenskraftig.

(30) Bristen på arbetskraft förvärras ytterligare. Enligt den undersökning om behoven av arbetskraft som arbetsförmedlingen (*Pôle Emploi*) genomförde 2023 förväntar sig 61 % av arbetsgivarna fortsatta rekryteringssvårigheter under 2023, särskilt när det gäller kvalificerad arbetskraft inom byggbranschen och industrin – två sektorer som drabbas hårt av den gröna och den digitala omställningen. Under de senaste åren har

Frankrike kraftigt ökat sina investeringar i kompetensutveckling och omskolning av arbetstagare, delvis med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens. Utvärderingar visar emellertid att ett flertal hinder kvarstår när det gäller att höja lågutbildade arbetstagares kompetens, vilket underminerar effektiviteten hos riktade program såsom planen för kompetensinvesteringar. Antalet lågutbildade arbetstagare som deltar i utbildning ökar visserligen, men är fortsatt mycket lägre än för andra arbetstagare, och de lågutbildade tenderar att delta i mindre utsträckning i fortbildning som leder till kvalifikationer. Detta visar att en prioriterad fråga för utbildningssystemet fortsatt bör vara att se till att fler unga människor har tillräckliga grundläggande kunskaper och kvalifikationer när de kommer ut på arbetsmarknaden.

(31) Trots att de totala offentliga utgifterna överstiger genomsnittet och goda resultat för OECD och kännetecknas det franska utbildningssystemet av en stor andel lågpresterande elever, och den socioekonomiska bakgrunden har fortfarande stor betydelse för skolresultaten. Underpresterande elever och ojämlikhet i fråga om inhämtade kunskaper i matematik ger anledning till särskild oro. Nationella och internationella undersökningar visar att de genomsnittliga resultaten i matematik stadigt har minskat i Frankrike under de senaste 30 åren. En del åtgärder har vidtagits för att främja inhämtandet av grundläggande kunskaper, bland annat i form av den förstärkning av lärarnas fortbildning i matematik och franska som initierades 2019 och genom tillägg av en timmes stödundervisning i matematik och franska under det första året på gymnasiet från och med läsåret 2023–2024. Den planerade halveringen av klasstorlekarna under de tidiga skolåren i offentliga förskolor och låg- och mellanstadieskolor i utsatta områden är nästan slutförd, och den långsiktiga effekten på studieresultaten hos de 300 000 berörda eleverna håller på att utvärderas. En betydande andel mindre gynnade elever från andra områden är de prioriterade omfattas emellertid inte av reformen. Trots investeringar och framsteg kvarstår det också utmaningar i fråga om tillgången till det reguljära utbildningssystemet för elever med funktionsnedsättningar.

(32) Under 2022 fortsatte Frankrike att investera i lärlingssystemet och ytterligare möjligheter till lärande på arbetsplatsen, bland annat genom att reformera yrkesutbildningen på gymnasienivå. Dessa åtgärder kan leda till positiva resultat, men för att effekterna ska visa sig krävs större medverkan av yrkeskunniga och lärare vid utformningen av programmen. Höjda lärarlöner och andra åtgärder har vidtagits för att förbättra undervisningsvillkoren, men läraryrkets bristande attraktionskraft och den höga andelen kontraktsanställd personal, som ofta har lägre kvalifikationer och mindre erfarenhet än de fast anställda och även otillräcklig tillgång till utbildningsmöjligheter, är oroande. Totalt sett är antalet elever per lärare bland de högsta i EU.

(33) Andelen fossila bränslen i Frankrikes energimix är visserligen lägre än i andra EU-länder, men landet är fortsatt beroende av importerade fossila bränslen. Frankrikes förbrukning av naturgas minskade med 16 % under perioden augusti 2022 till mars 2023 jämfört med den genomsnittliga förbrukningen under samma period de föregående fem åren, och överträffade således målet om en minskning med 15 %. Frankrike kan fortsätta med sina ansträngningar att tillfälligt begränsa efterfrågan på gas till och med den 31 mars 2024[26]. Den nuvarande geopolitiska situationen och de höga energipriserna gör det också ännu mera angeläget för Frankrike att ytterligare intensifiera sina insatser för att uppfylla de mål för förnybar energi som fastställs i den

[26] Rådets förordning (EU) 2022/1369 och rådets förordning (EU) 2023/706.

integrerade nationella energi- och klimatplanen. Under 2020 var andelen förnybar energi av den slutliga energianvändningen (brutto) i Frankrike 19,1 %, lägre än målet på 23 %. Landet är inte heller på rätt spår för att nå målet för förnybar energi 2030 och släpar efter när det gäller användningen av förnybar energi, särskilt för elproduktion och uppvärmning. En snabb utbyggnad av förnybara energikällor såsom sol- och vindkraft skulle bidra till Frankrikes energisäkerhet och göra energiförsörjningen mer diversifierad genom att användningen av fossila bränslen minskar. Den låga andelen förnybar energi kan förklaras med långsamma och komplicerade administrativa tillståndsförfaranden. Bristande politiskt stöd för projekten, otillräcklig planering och långa och komplicerade förfaranden gör att tillståndsgivningen för all teknik (såväl land- och havsbaserad vindkraft som solkraft) tar lång tid. Allmänhetens acceptans och rättsliga utmaningar är också källor till osäkerhet hos investerare och byggherrar. Tillståndsprocessen skulle kunna påskyndas genom att ytterligare personalresurser och ekonomiska resurser avsätts för den i den centrala förvaltningen på regional nivå liksom hos berörda myndigheter och nätoperatörer. Bättre förfaranden för fysisk planering och snabbare tillämpning av upphandlingsförfaranden är också viktiga faktorer när det gäller att se till att projekt som rör förnybar energi kan genomföras. Under 2023 har Frankrike antagit en lag om påskyndad produktion av energi från förnybara energikällor, i vilken vikten framhålls av att utveckla förnybar värme och gas betydligt samt att öka andelen förnybar energi för att klara de ökande elektrifieringsbehoven. Om lagen används rätt kan den främja ett snabbare genomförande av projekt som rör förnybar energi. Därmed kan Frankrike slå in på rätt spår för att nå 2030-målen.

(34) För att nå målet om 10 % sammanlänkning 2020 är ytterligare stöd till gränsöverskridande elsammanlänkningar (under utveckling eller planerade) fortfarande av avgörande betydelse för att integrera en stor andel förnybara energikällor. En tidigareläggning av investeringar i energiinfrastruktur, både nationell och gränsöverskridande, kommer att bidra till minskat beroende av fossila bränslen och särskilt rysk gas. Nya investeringar i infrastruktur och nät bör framtidssäkras där så är möjligt för att stödja den långsiktiga hållbarheten, genom att de i framtiden kan återanvändas för hållbara bränslen. Sammanlänkningar är avgörande för att den inre energimarknaden ska fungera effektivt genom att resurser slås samman för att uppnå en övergripande försörjningstrygghet.

(35) Den franska återhämtnings- och resiliensplanen innehåller stora projekt för renovering av subventionerade och enskilda bostäder liksom offentliga byggnader och mindre företags byggnader. De flesta projekt som rör bostadsrenoveringar har inriktat sig på enstaka åtgärder, vilket har resulterat i renoveringar med begränsade omfattningar. Under första halvåret 2022 bestod endast 27 % av arbetena av minst två renoveringssteg, och bara 5 % var totalrenoveringar. Omfattande renoveringar skulle kunna minska energiförbrukningen i byggnadssektorn betydligt. Dessutom skulle större ansträngningar för att kanalisera offentliga och privata investeringar till att hjälpa låginkomsthushåll att renovera byggnader och renovera det byggnadsbestånd som har sämst energiprestanda kunna bidra till att få bort de 5,2 miljoner mest energiineffektiva bostäderna (de som tillhör energiklasserna F och G) till 2030. Genom lagen om klimat och resiliens från 2021 infördes ett antal åtgärder som syftar till att främja omfattande renoveringar av byggnader, till exempel ett förbud mot uthyrning av bostäder i energiklass G från och med 2025, F från och med 2028 och E från och med 2034. För att stimulera till mer omfattande energieffektivitetsvinster skulle den politiska ramen kunna förbättras så att den skapar incitament för genomgripande renoveringar och hjälper Frankrike att ytterligare öka

energieffektiviteten i byggnadsbeståndet, med särskild inriktning på låginkomsthushåll.

(36) Frankrike svarar för nästan 11 % av de totala riskkapitalinvesteringarna i nystartade och expanderande klimatteknikföretag i EU. Trots ett starkt stöd från allmänheten har emellertid bara 29 % av de franska småföretagen investerat mer än 1 % av sin omsättning i åtgärder för effektivt resursutnyttjande (40 % i genomsnitt i EU). Ansvariga för tillverkningsprojekt med ren teknik möts av tunga administrativa bördor, långdragna förfaranden och risk för rättstvister. Det tar i genomsnitt 17 månader att få bygglov och miljötillstånd och genomföra den offentliga undersökningen för ett industriprojekt. Förfarandet blockeras i vissa skeden eftersom den projektansvariga måste vänta på svar från olika organ (förvaltningsdomstolen, yttrande från miljömyndigheten, rapport från den offentliga utredaren). Dessutom måste ett offentligt samråd genomföras om stora industriprojekt. Processen kan åtminstone ta sex månader utöver den tid det tar att få bygglov och miljötillstånd och genomföra den offentliga undersökningen. Investeringsprojekt kan också bli föremål för rättstvister som kan pågå i flera år, vilket resulterar i att projekt läggs ned. Tillståndsförfaranden är visserligen nödvändiga för att värna om tyngre vägande allmänna och privata intressen, men de bör förenklas och påskyndas när det gäller tillverkningsprojekt för ren teknik. Att dra i gång administrativa förfaranden parallellt och erbjuda industrianläggningar som är klara att tas i drift kan också bidra till att spara tid.

(37) Brist på arbetskraft och kompetens i sektorer och yrken som är avgörande för den gröna omställningen, däribland tillverkning, användning och underhåll av nettonollteknik, skapar flaskhalsar i övergången till en nettonollekonomi. Utbildningssystem av hög kvalitet som tillgodoser föränderliga arbetsmarknadsbehov, och riktade kompetenshöjnings- och omskolningsåtgärder är viktiga för att minska kompetensbrister och främja inkludering och omfördelning på arbetsmarknaden. För att frigöra outnyttjad arbetskraft måste dessa åtgärder vara tillgängliga, framför allt för enskilda personer och i de sektorer och regioner som påverkas mest av den gröna omställningen. Under 2022 rapporterades brist på arbetskraft i Frankrike inom flera olika yrken som kräver särskilda kompetens eller särskilda kunskaper för den gröna omställningen, såsom byggnadsingenjörer, kraftverksoperatörer och tekniker.

(38) Mot bakgrund av kommissionens bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet för 2022 och dess yttrande[27] återspeglas i rekommendation 1 nedan.

(39) Mot bakgrund av de nära kopplingarna mellan ekonomierna i medlemsstaterna i euroområdet och deras kollektiva bidrag till den ekonomiska och monetära unionens funktion rekommenderade rådet att euroområdets medlemsstater vidtar åtgärder, bland annat genom sina återhämtnings- och resiliensplaner, för att i) bevara en hållbar skuldsättning och undvika att öka aggregerad efterfrågan 2023, bättre rikta de finanspolitiska åtgärder som vidtas för att mildra effekterna av höga energipriser och överväga lämpliga sätt att avveckla stödet i takt med att energipristrycket minskar, ii) upprätthålla en hög nivå på offentliga investeringar och främja privata investeringar för att stödja den gröna och den digitala omställningen, iii) stödja en löneutveckling som mildrar effekten av den minskade köpkraften och samtidigt begränsar andrahandseffekterna på inflationen, och ytterligare förbättra den aktiva arbetsmarknadspolitiken och åtgärda kompetensbristen, iv) förbättra företagsklimatet

[27] Enligt artiklarna 5.2 och 9.2 i rådets förordning (EG) nr 1466/97.

och säkerställa att energistödet till företag blir kostnadseffektivt, tillfälligt, riktat till bärkraftiga företag och att det upprätthåller incitament för den gröna omställningen, och v) bevara den makroekonomiska stabiliteten och övervaka risker samtidigt som arbetet med att fullborda bankunionen fortsätter. För Frankrike bidrar rekommendationerna 1, 2, 3 och 4 till genomförandet av den första, andra, tredje och fjärde rekommendationen för euroområdet.

(40) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet för 2023 och stabilitetsprogrammet för 2023. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendation 1 nedan. De åtgärder som avses i rekommendation 1 bidrar till att hantera sårbarheter med koppling till hög statsskuld, svag konkurrenskraft och låg produktivitetstillväxt. Rekommendationerna 2 och 3 bidrar till att genomföra rekommendation 1. De åtgärder som avses i rekommendation 1 bidrar både till att hantera obalanser och till att genomföra rekommendationerna för euroområdet i enlighet med skäl 39.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Frankrike att 2023 och 2024 vidta följande åtgärder:

1. Avveckla de energistödåtgärder som vidtas till slutet av 2023 och använda de besparingar som uppkommer för att minska det offentliga underskottet. Om nya höjningar av energipriset kräver stödåtgärder bör dessa vara inriktade på att skydda utsatta hushåll och företag, vara finanspolitiskt överkomliga och bevara incitamenten för att spara energi.

   Säkerställa att finanspolitiken är försiktig, framför allt genom att begränsa den nominella ökningen av nationellt finansierade primära nettoutgifter under 2024 till högst 2,3 %.

   Upprätthålla nationellt finansierade offentliga investeringar och säkerställa ett effektivt utnyttjande av bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens och andra EU-medel, särskilt för att främja den gröna och den digitala omställningen.

   Under perioden efter 2024 fortsätta att tillämpa en finanspolitisk strategi med successiv och hållbar konsolidering på medellång sikt med investeringar och reformer som främjar högre hållbar tillväxt, i syfte att nå en sund offentligfinansiell ställning på medellång sikt.

   Ytterligare förbättra ramvillkoren för att underlätta investeringar och innovation.

2. Fortsätta att göra stadiga framsteg med genomförandet av återhämtnings- och resiliensplanen och skyndsamt färdigställa tillägget, inbegripet REPowerEU-kapitlet, i syfte att snabbt kunna påbörja genomförandet. Gå vidare med ett snabbt genomförande av de sammanhållningspolitiska programmen i nära komplementaritet och synergi med återhämtnings- och resiliensplanen.

3. Åtgärda kompetensbristen, särskilt genom att erbjuda ytterligare möjligheter till lärande på arbetsplatsen och öka andelen människor med grundläggande färdigheter. Anpassa resurser och metoder till de behov som mindre gynnade elever och skolor har, i syfte att göra utbildningssystemet mer rättvist och inkluderande. Förbättra lärarnas arbetsvillkor och grund- och vidareutbildning.

4. Minska det totala beroendet av fossila bränslen. Påskynda användningen av förnybar energi, med särskild inriktning på vindkraft, solenergi, jordvärme och biogas, bland annat genom småskalig produktion av förnybar energi och främjande av kollektiv egenkonsumtion, och främja teknik för lagring av sådan energi genom ökade

offentliga investeringar, genom att underlätta privata investeringar och genom att åtgärda flaskhalsar i tillståndsförfarandena. Uppgradera transmissions- och distributionsnäten för el ytterligare och öka de gränsöverskridande sammanlänkningarna av elnäten. Ytterligare förbättra den politiska ramen så att den skapar incitament för genomgripande renoveringar av byggnader och minskning av koldioxidutsläppen från uppvärmningssystem, med särskild inriktning på låginkomsthushåll och det byggnadsbestånd som har sämst energiprestanda. Bygga upp ett stödjande regelverk för att öka investeringarna i tillverkning av ren teknik, bland annat genom att förenkla och påskynda tillståndsförfaranden. Öka de politiska insatserna i syfte att tillhandahålla och förvärva de färdigheter som krävs för den gröna omställningen.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande